O;D&jT n f-awmifukvf

vIYbö'rm®(ac:)

a&Tbö'rm®

I

* tjrifS vhmorsm; twGufo;Dxkwf0onf

pum;yvXif

atmufygpum;rsm;onf ,cifpmpOfrsm;wGif qufwdkufwifqufcJh onfh tjzpfrsm;ESifh ywfoufí tESpfcsKyf azmfjyxm; aom tjzpfrsm;jzpfonf/ ,if;wdkYudk tajccHí pum;ydkif;rsm;tjzpf a&;om;xm;jcif; jzpfonf/ rl&if;jzpfaom ,if;tjzpfrsm;udk t"dyÜm,f&Sif;jyonf/

tzGJUif;twGufom

၁။ အသိမှန်၊ အမြင်မှန်ကို ရရှိသည်ထက် မြင့်မြတ်သောအရာမရှိ ဟူသော စာအရ၊ အသိအမြင်မှန်ရန်အတွက် ဖတ်ရှုမှု၊ ဝေဖန်မှု၊ လေ့လာမှုမှတပါး၊ ဤလောကတွင် အားကိုးရာဟူ၍ တခြားရှိပါဦးမည်လော။

၂။ ကျမ်းစာမှာပါသည်ကို ဘုရားဟောဟုပြပြီး မဝေဖန်ကြနှင့်ဟု ဆိုခဲ့သော ရှေးလူတို့စကားမှာ နောက်လူများအပေါ် ချုပ်ချယ်ရာ ရောက်နေသည်မဟုတ်ပါလော။

၃။ ကျမ်းစာမှာပါသည်ကို ဘုရားဟောဟုပြပြီး မဝေဖန်ကြနှင့်ဟု ဆိုခဲ့သော ရှေးလူတို့စကားမှာ ဗုဒ္ဓဟောခဲ့သော ဝေဖန်မှုပြုပါဆိုသော သမ္မာသက်ပွ ပညာမဂ္ဂင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလော။

၄။ ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထ၏ ဖွားဘက်တော် ထိပ်ဝ တစ်ယူဇနာစီ

OD½Jynfhawmifukwf ၃ V a½Tbür®

ရှိကြသော ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး ဆိုသောစာကို ဗုဒ္ဓဝင်တွင် ထည့်သွင်း၍ ရေးထားခြင်းမှာ ဝေဖန်စရာပင် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလော။

၅။ ဂေါတမဗုဒ္ဓလောင်းလျာက ကြီးကျယ်သောအံ့ဘွယ်များကို ပြသခဲ့သည်ဟု ဇာတ်တော်ငါးရာ့ငါးဆယ်တွင် ရေးသားပါလျှက် ပွင့်ပေါ်ရန် ကျန်သေးသည်ဆိုသော အရိမေတ္တေးယျဘုရားလောင်းမှာ ယနေ့တိုင် မည်သည့်အံ့ဖွယ်ကိုမှ ပြသည်ဟု ဤ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ယနေ့တိုင် မတွေ့ကြရခြင်းမှာ အရိမေတ္တေးယျဟူ၍ မကျန်ရှွေ့လော။ ဂေါတမလောင်း ပြခဲ့သည်ဆိုသော ဇာတ်တော်ငါးရာ့ငါးဆယ်ဆိုသည်မှာ ဒဏ္ဍာရီပေလောဟု စဉ်းစားရန် ဝေဖန်ရန် လိုမည်မဟုတ်ပါလော။

၆။ တန်ခိုးကြီးသည့်အရာတွင် ကမ္ဘာကို ဖျာကဲ့သို့လိပ်ပြီး မြေလျှိုး မိုးကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်သည်ဆိုသော ရှင်မောဂ္ဂလန် ခိုးသားငါးရာအုပ် လိုက်လာသည့်အခါ မည်သည့်တန်ခိုးကိုမှ မပြနိုင်ဘဲ အရိုက်ခံရပြီး သွေးအန်၍သေရသည်ဟု ပါရှိနေပြန်ရာ၊ ရှေ့နောက်မညီ ပလီသော ၎င်းကျမ်းစာများကို ဝေဖန်ရန် လိုမည်မဟုတ်ပါလော။

၇။ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရဟန္တာများစွာတို့မှာ အာကာယံတွင် ဈာန်ပျံလျှက် လိုရာခရီးကို သွားနေကြသည်ဟု ကျမ်းစာတစ်ချို့တွင် ပါရှိပြီး၊ စန္ဒလ သူပုန်ထသည့်အခါတွင် ရဟန္တာများ ငတ်မွတ်ခြင်းကြောင့် သိကြားမင်းက ဖောင်ဆင်ပေးမှ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးကြရသည်ဟု ကျမ်းဂန်အချို့တွင် ပါရှိနေပြန်ရာ၊ ဤစာနှစ်ခုအနက်မှ မည်သည့်စာကို မှန်သည်ဟု ယူဆရမည်နည်း။

၈။ ဤကဲ့သို့သော ကျမ်းစာများကို မဝေဖန် မလေ့လာဘဲ ဗုဒ္ဓဟောဟုသာ ယုံကြည်မှုပြုနေကြပါက အစွဲဒုက္ခကို မဝေဖန် မလေ့လာသူ ကျွန်ုပ်တို့သာ ခံကြရမည်

t zÜif f m; t wG fo m

မဟုတ်ပါလော။

၉။ **မှန်**သောစကားကို သစ္စာဟု ဆိုခြင်းမှာ လွယ်သကဲ့သို့ မှန်သည်ဆိုသော စကားမှာလည်း မည်သို့နည်းဟု သိရှိရန် လိုမည်မဟုတ်ပါလော။

၁၀။ **အုတ်**ပုံကို အုတ်ပုံဟု ပြောသူကို မှားသောစကားကို ပြောသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု လည်းကောင်း၊ အုတ်ပုံကို ဘုရားဟုပြောက မှန်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိစကားဆိုသည့် ဤစကားနှစ်ရပ်တွင် မည်သည့်စကားကို မှန်သောသစ္စာဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။

၁၁။ **မြေ**ကြီးအောက်၌ ငရဲရှိသည်၊ အာကာသ၌ နတ်ပြဟ္မာရှိသည် ဆိုသော စကားကို မှန်ကန်သောသစ္စာစကားဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။ ယင်းစကားကို ကြောင်းကျိုးဝေဖန် လေ့လာစဉ်းစား ချင့်ချိန်ခြင်းမပြုဘဲ ပြောတိုင်းယုံပါက ထိုယုံသူကို "သူများပါးစပ်တွင် လမ်းဆုံးသူ" ဟုခေါ်ဆိုထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁၂။ **အ**မှန်အမှားကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သောဆရာမှာ မျက်စိ၊နားနှင့် မှန်စွာသိသော အသိဉာဏ်မှတပါး တခြား တရားသူကြီးဟု ရှိနိုင်ပါမည်လော။

၁၃။ **မည်**သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မမြင်ရ မတွေ့ရ မကြားရ ရှိကြောင်းအခြားနည်းဖြင့်လည်း သက်သေမပြနိုင်သောအရာကို ရှိသည်ဟု ဟောပြောကြသော စကားကို မှန်သောစကားဟု ဆိုရမည်လော။ မုသားစကားဟု ဆိုရမည်လော၊ တေဝဇ္ဇသုတ်တွင် မြတ်စွာဘုရားသခင် ဝါသေဋ္ဌလုလင်အား ဟောကြားခဲ့သည့် အတိုင်း အချင်းချင်းဆွဲကိုင် ဆက်စပ်နေသော သူကန်းတန်းတွင် ရှေ့လူ အလယ်လူ

နောက်လူ မည်သူမျှ မမြင်ကြရ၍ ၎င်းစကားသည် အနက်အဓိပ္ပါယ်မဲ့ အချီးနှီး ရယ်ဘွယ်သာတည်းဟုသာ ဆုံးဖြတ်ကာ ပယ်ချသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၁၄။ **မ**ရှိသေးသော နောင်ဘဝအတွက် စားဝတ်နေရေးကို နှုတ်ဖြင့်ဟောပြောပေးနေသူနှင့် ယခုရှိနေသော ဤဘဝအတွက် စားဝတ်နေရေး စီမံကိန်းချ၍ပေးနေသူ ဤနှစ်ဦးတွင် မည်သူ့ကို ကျေးဇူးရှင်ကြီးဟု ခေါ်ဆိုသင့်ပါသနည်း။

၁၅။ **ဗုဒ္ဓ**၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံမပြုနိုင်ကြဘဲ သာမာန် ဩကာသ ဩကာသဟု လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးဦးချ အသနားခံနေကြခြင်းမှာ အပြစ်ရှိနေသော လူမိုက်တို့ တရားသူကြီးရှေ့မှောက် အယူခံဝင်ရောက်ကြသည့်ပမာဟုဆိုက မှားနိုင်ပါမည်လော။

၁၆။ **သေ**ပြီး နောင်ဘဝမှရမည့် ဇောတိက၊ ဇဋိလသူဌေးတို့၏ ချမ်းသာမှုထက် ယခု တစ်နေ့လုပ်၍ရသော ငွေ ၅/-ကျပ်က မိမိဘဝအတွက် လက်တွေ့ချမ်းသာမှုကို ရစေသည်မဟုတ်ပါလော။

၁၇။ **ငွေ** ၅/-ကျပ်ဖြင့် ထီထိုး၍ ငွေတစ်သိန်းချမ်းသာသူကို မြင်ဘူးသကဲ့သို့ ငွေတစ်သိန်းဖိုးလှူ၍ နတ်ချမ်းသာ သိကြားချမ်းသာတို့ကို ရသည့်သူကို မြင်ဘူးမိကြပါသလော။

၁၈။ **နွား**-ဝက်-ကြက်သား ကောင်းသောဟင်းလျာများဖြင့် လျှာဒါန်းကျွေးမွေးနိုင်မှ ကုသိုလ်ရသည်ဟု ထင်ပါက မွေးမြူရေးလုပ်သူများမှတပါး တခြားသူတို့ထံ ရေစက်ချရန် လိုပါတော့မည်နည်း။

၁၉။ ထမင်းငတ်နေသူကို ထမင်းပေးခြင်းထက် မြတ်သောအလှူ ရှိသေးသည်ဟု ဆိုက သဘာဝဓမ္မမှန်ကို လက်မခံ၊ အစွဲဝန်းရံနေသူဟု ဆိုရမည်ပင် မဟုတ်ပါလော။

၂၀။ ဤခန္ဓာဖြင့် အလုပ်လုပ်၍ စားဝတ်နေရေးရရှိသည်ကို မြင်ပါလျှက် ဟိုယခင် ဘဝက ကံပေးလိုက်၍သာ ဟူသောအမြင်မှာ ဤခန္ဓာအပေါ် စော်ကားလာသော အမြင်ဟု ဝေဖန်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၂၁။ မိဘနှစ်ပါးတို့၏ သွေးမှဖြစ်လာသည်ကို မြင်နေကြပါလျှက် ဟိုယခင်ဘဝ ကံက ပေးလိုက်၍သာ လူဖြစ်လာရသည်ဟု ဆိုသောအမြင်မှာ မိဘနှင့်သားသမီးတို့၏ အပြန်အလှန် လုပ်ကျွေးနေကြမှုအပေါ် မထေမဲ့မြင်ပြုသော ပြဟ္မာဇာတို့၏ဝါဒသာ ဖြစ်သည်ဟုသိရှိကြရန် လိုမည်မဟုတ်ပါလော။

၂၂။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုတော့ ငါမဟုတ်ဟု ဘုရားဟောရှိထားပါလျှက်၊ သိထားပါလျှက်နှင့် ဒါနလုပ်က နောင်ဘဝတွင် ငါချမ်းသာဦးမည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်သေးသည်ဆိုလျှင် ဤယုံကြည်ချက်မှာ ဗုဒ္ဓဟောနှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။

၂၃။ လူသည် အာကာသမှ လိုရာခရီးသို့ ပျံသန်းသွားချင်ပါသော်လည်း မသွားနိုင်ကြ၊ ငှက်များ ကောင်းကင်တွင် ပျံသန်းသွားနိုင်ကြခြင်းမှာ ဘဝကံ၏ ကုသိုလ်အဟုန် ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။ သဘာဝဓမ္မ၏ စီရင်ချက်ဟုဆိုလျှင် မှားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။

၂၄။ အာဖရိကတိုက်မှ လူများမှာ အသားမဲ အရုပ်ဆိုးကြသည်၊ ဥရောပမှလူများမှာ အသားဖြူ ရုပ်လှကြသည်၊ ဤသည်လည်း ဘဝကံဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။ သဘာဝဓမ္မ၏ စီရင်ချက်ဟုဆိုလျှင် မှားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။

၂၅။ အမှန်အမှား စဉ်းစားခြင်းမရှိဘဲ ကျမ်းစာဟူသမျှမှာ ငါ၏အားကိုးရာဟု ထင်နေသူများ၊ စာများများဖတ်လေ အစွဲဒိဋ္ဌိများလေဖြစ်နေသူများ ပိဋကတော်လာ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း မယုံကြလေနှင့်ဦးဟု ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သည့် ကာလာမသုတ်ကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန် လေ့လာသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၂၆။ သဘာဝဓမ္မနှင့် အံမဝင်သော စာများကို ဘုရားဟောဟု ဗုဒ္ဓကို အမှီထားလျှက် ရေးသားထားကြသော စာများအရ ခေတ်လူငယ်တွေက ဗုဒ္ဓအပေါ် အမြင်မှန်နိုင်ပါ့မည်လော။

၂၇။ မြင့်မြတ်သည် မြင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်၊ ၎င်းစကားလုံး၏ သဘောအမှန်ကို ရှာကြံနိုင်ပါမည်လော။

၂၈။ ဤခန္ဓာကို ငြီးငွေ့သည်ဟု ပုတီးစိတ် ဥပုသ်စောင့်ပြီး မလုပ်မကိုင် ထိုင်နေသူနှင့် ဤခန္ဓာနှင့် မိသားစုမှာ ငါ့တာဝန်သာဟု မလျှော့သော ဇွဲဝီရိယဖြင့် လယ်ထွန်နေသူတစ်ဦး၊ ဤနှစ်ဦး မည်သူ့ကို မြင့်မြတ်သူဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ပြုနိုင်မည်နည်း။

၂၉။ မိမိတွင် ရှိနေသောပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးမသွားစေရန် ဒလဝမ်တစ်ဦးငှား ထားရသည်မှာ မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်ဖြစ်သော်လည်း မရှိသေးသည့် နောင်ဘဝ

ပစ္စည်းများအတွက် စောင့်ရှောက်ပေးရန် တစ်စုံတစ်ယောက်ထံ ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်လည်း မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။

၃၀။ အချို့ခေတ်လူငယ်များက လူဖြစ်လာခြင်းသည် မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပျော်ပါးမှုကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဟောပြောချက်အရ၊ ယခင် ဘဝကံကြောင့်ဟု ဆိုပြန်သည်။ ဤစကားရပ်နှစ်ခုတွင် မည်သည့်စကားရပ်သည် မှန်သောသစ္စာစကားဟု ဆိုပါမည်နည်း။

၃၁။ ယနေ့ခေတ်လူငယ်များ မိမိတို့လူဖြစ်လာရခြင်းသည် မိဘနှစ်ပါးပျော်ပါးရာမှ ဖြစ်လာသည်ဟူသောအယူအဆကြောင့်၊ မိဘကို သားသမီးများ မလေးမစားဖြစ်လာသည်ဟု ဘာသာရေးသမားများက အပြစ်ဆိုသည်၊ မိဘကပေါက်ဖွားလာသည်ကို မြင်နေပါလျှက် ယခင်ဘဝက ကံကြောင့်ဟု ဘာသာရေးသမားများက ဆိုနေခြင်းကြောင့် သားသမီးများ က မိဘကို လေးစားရန်မလိုဟု ခေတ်လူငယ်တွေလည်း ဆိုသည်၊ ဤ အဆို၂-ခု တွင် မည်သည့်အဆိုက အမှန်ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါမည်နည်း။

၃၂။ အမှန်စင်စစ်မှာ သဘာဝသာဖြစ်၍ သဘာဝမှန်ကို သိမြင်နိုင်သူသည် အမှန်ကို သိသူပင်ဖြစ်သည်။

၃၃။ ပိဋကသုံးပုံကို နှုတ်ငုံဆိုနေသည်ထက် “မိမိတို့ သင်အံလေ့ကျက်ထားသော စာပေကျမ်းဂန် အတန်တန်နှင့် ကိုက်ညီကာမျှဖြင့် ဟုတ်ပြီ မှန်ပြီဟု မယူဆကြကုန်လင့်”ဟု ကေသမုတ္တိသုတ်တွင် ကာလာမ အမျိုးသားတို့အား ဘုရားဟောကြားချက်အတိုင်း ၎င်းပိဋကစာများအပေါ် အမှန်ဝေဖန်ကျင့်သုံးတတ်မှ အေးငြိမ်းမှု တရားမှန်ကို ဧကန်ရရှိမည် မဟုတ်ပါလား။

၃၄။ မွတ်စလင်မ်ဘာသာမှာ လူတစ်ဦးသေက ၎င်းအိမ်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ နာရေး အထိမ်းအမှတ်အနေနှင့် လာ၍စားသောက်ခြင်းမရှိကြ၊ ဝိုင်းဝန်းကူညီမှုသာ ပေးကြသည်။ ဤအချက်သည် လောကအတွက် သင့်မြတ်မှန်ကန်သော ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပါလော။

၃၅။ ထာဝရဘုရားသခင်က သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံးတို့ကို လူသားတွေအတွက် ဖန်ဆင်းပေးခြင်းမှာ ဝမ်းသာစရာဖြစ်သော်လည်း ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်၊ ကင်းမြီးကောက်တို့ကို ဖန်ဆင်းပေးခြင်းက ဝမ်းနည်းစရာ၊ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဖန်ဆင်းပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန် မသင့်ပေလော။

၃၆။ အာဖရိကတိုက်မှလူတွေ အသားမဲ အရုပ်ဆိုးကြသည်။ ဥရောပတိုက်မှ လူ တွေ အသားဖြူ ရုပ်လှကြသည်။ ဤသည်မှာ ထာဝရဘုရား၏ ဖန်ဆင်းမှုကြောင့်လော၊ ရှေ့ဘဝကံကြောင့်လော၊ မျိုးရိုးဗီဇ၊ ရာသီဥတုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်လွှမ်းမိုးမှုကြောင့်လော၊ ဤသုံးခုတွင် မည်သည်ကြောင့် ဖြစ်ကြသနည်း။

၃၇။ မရှိသေးသော နတ်သမီးတစ်ဦးနှင့် စိတ်ကူးဖြင့် လက်ထပ်နေသည်ထက် ရှိနေသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြင့် လက်ထပ်ခြင်းက မင်္ဂလာဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပါလော။

၃၈။ မမြင်ရ မတွေ့ရသော နောင်ဘဝ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ စကားများကို ပြောနေသည်ထက် ခုဘဝအတွက် အမှန်လိုနေသော စီးပွားရေးစကားများကို ပြောနေခြင်းက မင်္ဂလာမြောက်သောစကားဟု ဆိုနိုင်ပေမည် မဟုတ်ပါလော။

၃၉။ မိဘနှင့် ဇနီး သားသမီးတို့အား နေ့စဉ်မှန်မှန် တာဝန်ကျေစွာ ကျွေးမွေးလာသော ဒါနမှာ အတုမရှိ မြင့်မြတ်သော မဟာမင်္ဂလာဒါနကြီးဟု သိရှိကြရန် လိုအပ်မည် မဟုတ်ပါလော။

၄၀။ အမြတ်ဆုံးသောဒါနမှာ ကိုယ်ကျိုးမမျှော်သောဒါနဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၍ မိဘ ဇနီး သားသမီးတို့အပေါ် နေ့စဉ်လုပ်ကျွေးနေသောဒါနသည် နောင်ဘဝဟူသော အစွဲမပါခြင်းကြောင့် အားလုံးသော အခြားဒါနပြုခြင်းများထက် သာလွန်သော အတုမရှိ အမြတ်ဆုံးဒါနဖြစ်သည်ဟု သိရှိကြရန် လိုမည်မဟုတ်ပါလော။

၄၁။ လက်နက်ကိုကြောက်၍ ဓားပြအား ပေးလိုက်ရသောပစ္စည်းနှင့် ဒါနနှင့် သီလမပါ နောင်ခါမှသိလိမ့်မည်ဟု ဟောပြော၍ နောင်ခါ ဆင်းရဲမည်ကြောက်၍ လှူလိုက်ရသောပစ္စည်း၊ ဤနှစ်ခုမှာ ကြောက်ရွံ့၍ပေးလိုက်ရသော ပစ္စည်းချင်း အတူတူဖြစ်နေသည်ဖြစ်၍ မည်သို့ကွာခြားနိုင်ပါမည်နည်း။

၄၂။ နောင် ဘဝ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာအတွက်ရည်မျှော်၍ ဥပုသ်စောင့်နေသောအလုပ်နှင့် ယခုဘဝအတွက်ဟု စီးပွားရှာနေသောအလုပ် ဤနှစ်ခုမှာ မိမိ၏ ကိုယ်ကျိုးအလုပ်များပင်ဖြစ်ကြ၍ မည်သည့်အလုပ်ကမြတ်သည် မည်သည့်အလုပ်ကို ညံ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။

၄၃။ လူငယ်ကို သဘောမကျသော လူကြီးက "မင်းတို့ အဝီစိကိုကျမှာပဲ" လို့ ပြောသည်၊ အပြောခံရသော လူငယ်က "အဝီစိကို တပြည်လုံးကျမှ အေးမယ်၊ အခု အဝီစိမကျသေးလို့ ပွစိပွစိဖြစ်နေကြတယ်" ဟု ပျက်ရယ်ပြုကာ ပြန်ပြောသည်။ ထိုအချိန်

တွင် ပျက်ရယ်ပြုနေနိုင်သော ဒေါသမရှိသည့် လူငယ်ထက် လူကြီးသည် မိမိ၏ဒေါသကြောင့် ယခု ပစ္စုပ္ပန်တွင်ပင် (အဝီစိ = အေးကွက်စပ်ကြားမရှိဘဲ ပူလောင်နေရခြင်း) အဝီစိသို့ ကျနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သင်သိပါရဲ့လား။

၄၄။ တရားနာသူ လူကြီးတစ်ဦးက "ဒီတရားသိပ်ကောင်းတာပဲ၊ ဒါ. . . ဘယ်ဘုန်းကြီးလဲ" ဟုပြောသည်။ "ဒါ. . . ဘုန်းကြီးမဟုတ်ဘူး လူ. . လူ"ဟု ပြောသည့်အခါ "ဒီလိုဆို ဒီတရား စိတ်မချရ စိတ်မချရဘူး"ဟု ပြောပြီး ထသွားသည်။ ထိုသူသည် တရားမှန်ကို အစွဲပေတံဖြင့် တိုင်းတာကာ ရှာကြံနေသူပေတကားဟု မှတ်ချက်ပြုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၄၅။ တရားနာသူ မိန်းမကြီးတစ်ဦးက "ဒီတရားတော့ ငါ မကြိုက်၊ ဒါ. . ဘယ်ဘုန်းကြီးလဲ"ဟု မေးရာ၊ "ဒါ. . . ပိဋကသုံးပုံ နှုတ်ငုံဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးပေါ့"ဟု ပြောရာ၊ "ဒီလိုဆို ဒီတရား စိတ်ချရတာပေါ့" ဟု ပြောသည်။ ၎င်းသည်လည်း တရားမှန်ကို အစွဲအခံဖြင့် ရှာကြံနေသူပင် မဟုတ်ပါလော။

၄၆။ စက်ကြီး ၁၃ ပါး စာအရ၊ မိုးကြိုးပစ်သူမှာ သိကြားမင်းဖြစ်နေ၍ သောတာပန် သိကြားမင်းက မြေပြင်ကို ဘုရားပုထိုးပါမရှောင် မိုးကြိုးပစ်နေခြင်းမှာ သိကြားမင်း ပစ်ကွင်းမှားခြင်းလော၊ ရုပ်တုဘုရား အတုများကို ဘုရားဟူ၍ သတ်မှတ်နေခြင်း အစား (ရင်တွင် ဘုရားဂုဏ်တော် တရားဂုဏ်တော်တို့ တည်နေစေလိုသော) မိမိရင်မှာဘုရားတည်စေလိုသောကြောင့်လော၊ စဉ်းစားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၄၇။ ညောင်ပင်တစ်ပင်မှ အမည်မသိသူတစ်ဦးက ပေးလိုက်၍ မယ်တော်

မာယာတွင် သိဒ္ဓတ္ထကို သန္ဓေတည်လာရသည်ဟု ဆိုသော ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းစာအရ သုဒ္ဓေါဒနကို ဖခင်ရင်းမဟုတ်ဟုဆိုလာလျှင် ဆိုလာသူ လွန်သလော၊ ဗုဒ္ဓဝင်ရေးသူပင် လွန်သလော၊ စဉ်းစားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၄၈။ **ဗုဒ္ဓ**က ရွှေငွေကို မကိုင်ရဟု ဆိုထားပါလျှက်၊ ဘုရားကို ရွှေကပ်ခြင်း၊ ပန်းကပ်ခြင်း လုပ်နေကြသည်မှာ ဗုဒ္ဓဝါဒလား၊ ဟိန္ဒူပြဟ္မာဏတို့၏ဝါဒ ရောယှက်မှုကြောင့်လား သိရှိရန် ယင်းဘာသာတို့၏ ကိုးကွယ်မှုဓလေ့နှင့် ကိုးကွယ်မှုသမိုင်းစဉ်ကို လေ့လာရန် လိုမည်မဟုတ်ပါလော။

၄၉။ **ဗုဒ္ဓ**ဘာသာဝင်တစ်ဦးသည် ဗုဒ္ဓကို ပူဇော်ပသဆုတောင်းကာ မိမိအလိုပြည့်မှုအတွက် အားကိုးခြင်း၊ (ကိုးခြင်း) မိမိကြောက်ရွံ့မှုအတွက် အကာအကွယ်ပေးနိုင်သူအဖြစ် အားထားယုံစားခြင်း၊ (ကွယ်ခြင်း) တည်းဟူသော ကိုးကွယ်သူ တစ်ဦးအနေထက် (ဘာသာ=စကား) ဗုဒ္ဓဘာသာ = ဗုဒ္ဓစကား (တနည်း) ဗုဒ္ဓ၏ ပြောစကား၊ ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို လက်ခံလိုက်နာသူတစ်ဦး ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၅၀။ **ဝမ်း**တော်ခုန်နေ၍ အားနည်းနေသော ဗုဒ္ဓကို ညီတော်အာနန္ဒာက တွဲလျှက် ပါဝါပြည်မှ ကုသိန္နာရုံပြည်အထိ ခြေလျင်ခရီးသွားကြရသည်ဟု မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်တွင် ပါရှိပါလျှက် ဘုရားမဖြစ်သေးသော သိဒ္ဓတ္ထအား နတ်များက မချီလျှက်တောထွက်သည်ဟုဆိုသော ဗုဒ္ဓဝင်၏အဆိုမှာ မှန်နိုင်ပါဦးမည်လော။

၅၁။ **ဗုဒ္ဓ**မှာ ဝဋ်ရှိတော် (ဝါ) ဝိဘာက်လိုက်သည်ဟု အဖြေပေးကြသည်။ ကမ္မဝဋ်-ဝိဘာဂဝဋ်-ကိလေသာဝဋ်များ ကုန်စင်၍သာ ဘုရားဟုဆိုထားပါလျှက်၊ ဝဋ်ရှိတော်ကြောင့်ဟု ဖြေနေကြခြင်းမှာ သဘာဝကို ကာမ (ဝါ) ကမ္မဟုထင်၍ ပြောကြခြင်းသာ

ဖြစ်သောကြောင့် မှန်သောအဖြေဟု မှတ်ယူနိုင်ပါဦးမည်လော။

၅၂။ **အ**တုမရှိသော ဗုဒ္ဓဟု ဆိုထားပါလျှက်၊ အုတ်ခဲ ကျောက်ခဲများကို အတုလုပ်ပြီး ရှိခိုးဦးချဆုတောင်းနေကြခြင်းမှာ မိမိကိုယ်သာအားထားရာ (အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော) ဟူသည့် ဗုဒ္ဓ၏ဝါဒနှင့် လွဲချော်နေသည် မဟုတ်ပါလော။

၅၃။ **အ**စွဲအလမ်း ဟူသမျှမှာ ငါ့ အယူမဟုတ်၊ ပြဟ္မာဏတို့အယူဟု ဗုဒ္ဓကဆိုထားပါလျှက် အုတ်ခဲကျောက်ခဲများကိုပင် အတုလုပ်လျှက် ထီးတင်ခြင်း ရွှေသက်န်းကပ်ခြင်းတို့ကို မြတ်သည်ဟု စွဲနေကြခြင်းမှာ ဗုဒ္ဓအလိုတော်နှင့် ကိုက်ညီမှုရှိမရှိ စဉ်းစားရန် သင့်သည်မဟုတ်ပါလော။

၅၄။ **မွေး**စကပင် လူလားမြောက်သည်အထိ အသက်ရှင်အောင် ပြုလုပ်ပေးလိုက်သော "ရှင်ပြုပေးခြင်းသည်" အမြတ်ဆုံးသော ရှင်ပြုခြင်းဖြစ်၍၊ ဤဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအစ မိနှင့်ဖမှာ အတုမရှိသောကျေးဇူးရှင်ဟု ဆိုထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။

၅၅။ **ဗုဒ္ဓ**ဆိုသောစကားမှာ သစ္စာလေးပါးအပေါ်မှာ သိခြင်းကိုခေါ်သည်။ ၎င်းဗုဒ္ဓကဲ့သို့ ကျေးဇူးကြီးလှသော မိဘတို့အား ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းသည် ဗုဒ္ဓကိုလှူသကဲ့သို့ မြတ်သည်ဟု စိတ်တွင်စွဲမှတ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၅၆။ **မိ**မိနှင့်တကွသော အများလူတို့အတွက် ကာယ-ဉာဏအားဖြင့် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု ပြုနေကြသူတို့အား၊ တစ်လောကလုံး၏ စားဝတ်နေရေးအတွက် ထောက်ကူပေးသူ ကျေးဇူးရှင်များဟု ခေါ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၅၇။ ပိုး လောက်လန်းငယ်များမှာ ရေအိုးရေအိုင်ငယ်များမှ ဖြစ်လာကြသလို မျှင်ကောင်ငယ်ကလေးများမှာလည်း ရာသီအလိုက် ရေမှပင် ဖြစ်လာကြ၍လည်း ကောင်း၊ ပိုးလောက်လန်းမှဖြစ်သောခြင်သည် လူကို အန္တရာယ်ပေးသော်လည်း မျှင်ကောင်ငယ်များမှဖြစ်သော မျှင်ငပိကို လူတို့ အဟာရအဖြစ် စားသုံးနေကြခြင်းမှာ သဘာဝဇာတ်ဆရာ၏ ဖန်တည်းမှုပေတည်းဟု မှတ်ယူသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၅၈။ မျှင် တစ်ကောင်အတွက် သူ့အသက်ဟု အပြစ်ရှိက ဤမျှများလှသော အကောင်ရေများအတွက် မည်ကဲ့သို့ အပြစ်ဒဏ်ကို ကျနိုင်ပါမည်နည်း။

၅၉။ အပြစ်ဟူသည်မှာ စွဲလမ်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော ပူပင်မှုစိတ်ဒုက္ခကိုဆိုသည် ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏ စကားအတိုင်း၊ မျှင်ကောင်လေးများအပေါ်မှာ သူ့အသက်ဟု စွဲလမ်းမှု မရှိပါက ဗုဒ္ဓ၏စကားအရ အပြစ်မှလွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပါလော။

၆၀။ ဟိန္ဒူတို့၏ကျမ်းဘာသာမှ ရဟန်းများမှာ ရေစိမ်းကိုသာသောက်ခြင်း၊ မျက်ပင်ကိုနှုတ်ခြင်း၊ သစ်ခက်ကိုချိုးခြင်းတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းမှာ သူ့အသက်ဟုသော စွဲလမ်းမှုကြောင့် စွဲလမ်းသူတို့အတွက် ၎င်းကိစ္စများမှာ အပြစ်ရှိနေကြသကဲ့သို့ မစွဲလမ်းသူ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရေကျိုချက်သောက်ခြင်း၊ မျက်ပင်နှုတ်ခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ တို့တွင် အပြစ်တို့မှ လွတ်ကင်းနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

၆၁။ ဘာသာ ဟူသမျှတို့မှာ သေပြီးဟိုမှာဘက်၌ လိုချင်စရာဘဝနှင့် ကြောက်စရာဘဝများ ရှိသည်ဟု ပြကြသည်။ တစ်ဘာသာမှ ပြသောဘဝနှင့် တစ်ဘာသာမှပြသော ဘဝများမှာလည်း မတူကြ၍ တစ်ဘာသာမှလူ သေပါက အခြားတစ်ဘာ

သာ၏ ဘဝများသို့ ရောက်နိုင်ပါမည်လော။

၆၂။ တရား ရှိသည် တရားရှိသည်ဟုဆိုခြင်းမှာ ဘာသာအယူ ယူနေကြခြင်းကို ဆိုသည်မဟုတ်၊ ၎င်းဘာသာစွဲဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းရန်အတွက် ဘာသာစွဲဟူသမျှကို ပယ်ဖျက်နိုင်မှ တရားရသည်ဟု ဗုဒ္ဓက သောတာပန်အခန်း၌ သစ္စာ(၄)ပါးအရ ပြခဲ့သည် မဟုတ်ပါသလော။

၆၃။ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာများ မွတ်စလင် ဗလီဝတ်ကျောင်းများအပေါ်တွင် စွဲလမ်းမှုမရှိကြ၍ ဗလီဒုက္ခမှလွတ်ငြိမ်းမှုကို အမြဲရနေကြသလို၊ ထို့အတူပင် မွတ်စလင်တို့ကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ကျောင်းအပေါ်၊ ဘုရားအပေါ် မစွဲကြ၍ ဘုရားစွဲ ကျောင်းစွဲဒုက္ခမှ အမြဲလွတ်ကင်းနေကြရသည်မှာ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ပင် မဟုတ်ပါသလော။

၆၄။ ဟိန္ဒူဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၊ မူစလင်ဘာသာဝင် လေးအိမ်နှင့် ဘာသာမယူသူ တစ်အိမ်တို့ အတူနေကြရာ ဘာသာဝင်လေးအိမ်သားတို့မှာ ဘာသာ၏ အစဉ်အလာအရ၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အယူမတူကြ၍ နာရေး-သာရေးမှ အစ ကူညီမှု မပြုနိုင်ကြ။ ဘာသာမယူသူမှာ လေးအိမ်လုံးအပေါ်၌ ကူညီမှုပြုနိုင်၍ ၎င်းကိုပင် အားကိုးမှုပြုကြသည်။ ဤငါးဦးအနက် မည်သူ့ကို အစွဲလွတ်သူ တရားရှိသူဟု သတ်မှတ်နိုင်မည်နည်း။

၆၅။ ဘာသာ ဝင်လေးဦးတို့မှာ ဘာသာတရားအရ၊ အရက်မသောက်ကြ၊ ဘာသာကွဲပြားမှုအရ၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အကူအညီလဲ မပေးကြ၊ အပြစ်စကားလည်း

ပြောကြသည်။ ဘာသာမရှိသူမှာ ဘာသာအပေါ်မှာ မစဉ်းစားဘဲ စီးပွားရေးအရ မွေးမြူရေးလုပ်သည်။ အရက်ကို နေ့စဉ် တစ်ပက်သာ ပုံမှန်သောက်သည်။ သူတစ်ဦးအား အရာရာမှာ ကူညီမှုပေးလေ့ရှိသည်။ ဤငါးဦးအနက် မည်သူ့ကို လူကောင်းဟု ခေါ်နိုင်မည်နည်း။

၆၆။ ရဟန်းတစ်ပါးသည် အငိုအလွမ်းဇာတ်လမ်းများဖြင့် လူများစွဲမက်မှုဖြစ်အောင် ဟောပြောနေ၍ အခြားတစ်ပါးသည်လည်း လူများစွဲမက်စရာ နောင်ဘဝမှာ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာများရှိသည်ဟု ဟောပြောနေ၏။ ဤဟောပြောမှုနှစ်ခုမှာ လူအများ၏ စွဲမက်မှု လောဘတဏှာကို ပွားများစေမှုမှာ အတူတူပင်ဖြစ်နေ၍ သစ္စာလေးပါးဘောင်ဝင်အောင် တရားဟောသူဟု မည်သူ့ကို သတ်မှတ်နိုင်ပါတော့မည်နည်း။

၆၇။ လိုချင်မှု အစွဲဟူသမျှ ကင်းစင်မှုကို နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုထားပါလျှက် နိဗ္ဗာန်ကို ရလိုပါ၏ ရောက်လိုပါ၏ဟု လိုချင်မှုအစွဲအလမ်း လောဘဖြင့် တောင့်တမှု ပြုနေကြခြင်းမှာ နိဗ္ဗာန်နှင့်ငါ များစွာဝေးပါသေးသည်ဟု မိမိလောဘကို ဖော်ပြနေသည်နှင့် တူနေသည် မဟုတ်ပါလော။

၆၈။ သေလွန်ပြီး၏ ဟိုမှာဘက်၌ ဖြစ်ရန် လူနတ်ချမ်းသာဘဝများ ရှိသေးသည်ဟူသော သသတအယူနှင့် သေလွန်ပြီး၏ ဟိုမှာဘက်၌ ဘဝပြတ်ရာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်တစ်ခုရှိသေးသည်ဟု ယူသော ဘဝပြတ်မျှော်ဝါဒ ဉစ္ဆေဒအယူ၊ ဤအယူနှစ်ခုလုံးကို ဗုဒ္ဓက မှားသောမိစ္ဆာဝါဒဟု ဆိုခဲ့ခြင်းပြု၍ ရှောင်ကြဉ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၆၉။ သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ဦးသေက တစ်ဦးသာပြန်၍ဖြစ်ကြသည် ဆိုပါလျှင် သတ္တဝါများမှာ အတိုးအဆုတ်မရှိဘဲ တစ်တန်းတည်းသာ ရှိနေသင့်ပါလျှက် ယခု လူရော တိရိစ္ဆာန်များပါ အဆမတန် တိုးပွား၍လာနေကြခြင်းမှာ ၎င်း ဘဝကံဟု ဆိုသော ကျမ်းစာတို့၏ မခိုင်မာမှုအပေါ်တွင် ဝေဖန်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၇၀။ နွားထီးမပါဘဲ နွားမများကို နွားကလေးများ မွေးစေကြခြင်းမှာ ၎င်းနွားကလေးများအတွက် ရှေ့ဘဝက ပါလာသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ အကျိုးဆက်ဟု ယူဆမှု ပြုနိုင်ပါမည်လား။

၇၁။ ခေတ်မှီ ဆေးသိပ္ပံပညာဖြင့် လူမိန်းမကိုပါ ဖိုဓာတ်ဆေးဖြင့် ထိုးပေးပါက သန္ဓေရှိလာရန်မှာ သေချာသလိုဖြစ်နေပါ၍ ရှေ့ဘဝမှကံကြောင့် လူဖြစ်လာကြခြင်း ဟုတ်နိုင် မဟုတ်နိုင်ဆိုသည်ကို တင်ကြိုလျှက် လေ့လာပါက မှားနိုင်ပါမည်လား။

၇၂။ အမှန်ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သောအရာမှာ ပညာဉာဏ်သာဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အလုပ်တရားတွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဟု ပညာကိုသာ ရှေ့ထားလျှက် အမြတ်ဆုံးဟု ပြဆိုခြင်းပြုခဲ့ရာ၊ အသိမှန်ကိုရရန် ပညာထက်မြက်သောအရာ ရှိပါဦးမည်လော။

၇၃။ အသိပညာမပါဘဲ ဒါနလုပ်သူကိုသာ မြတ်သည်ဟုဆိုပါက ငါးကိုလိုချင်၍ အစာကျွေး၍ ကွန်ပစ်နေသူတစ်ဦးနှင့် လူချမ်းသာနတ်ချမ်းသာကို လိုချင်၍ လူများကို ဖိတ်ခေါ်လျှက် ထမင်းကျွေးနေသူတစ်ဦး၊ ဤနှစ်ဦးမှာ ကိုယ်ကျိုးအတွက် လောဘဦးဆောင်သော ဒါနများဖြစ်နေကြပါ၍ မြင့်မြတ်သောဒါနဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော။

၇၄။ ဗုဒ္ဓသည် ဆေးနည်းကိုသာပေးပြီး ဆေးနည်းပါ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကိုယ်တိုင် ဖေါ်စပ်သောက်သုံးမှသာ ရောဂါပျောက်မည်ဟု ဆိုထားပါလျှက် ဆေးနည်းကိုရွတ်နေခြင်းဖြင့် ရောဂါပျောက်နိုး မြော်လင့်နေသူသည် ဟင်းချက်နည်းစာအုပ်ပါအညွှန်းကို ရွတ်နေရုံနှင့် မပြင်မဆင် မချက်မပြုတ်ဘဲ ဟင်းကောင်းတစ်ခွက်ဖြစ်လာနိုး မြော်လင့်နေသူပမာ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးလမ်းပေါ်တွင် ရောက်နေပါလျှက် လမ်းမလျှောက်ဘဲ ရပ်နေသူသာတည်းဟု ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် အရာရာပြီးမြောက်သည်ဟု ယုံကြည်နေသူများအား ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၇၅။ ဘုရားလောင်း သေတကေတုနတ်သားအား နတ်ပြဟ္မာအပေါင်းတို့က တောင်းပန်၍ မယ်တော်မာယာဝမ်းဗိုက်ထဲ ဝင်ရသည်ဟုဆိုသော ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းစာအရ၊ သုဒ္ဓေါဒနကို ဖခင်ရင်းမဟုတ်ဟု ဆိုလျှင် ဆိုသူ မှားမည်လား၊ ဗုဒ္ဓဝင်ကို ရေးသူ မှားသည်လား၊ စဉ်းစားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၇၆။ ဘုရားလောင်းဖွားမြင်သောအခါ အကျိုးအကန်းမှစ၍ ဒုက္ခိတအားလုံး ပကတိ အကောင်းဖြစ်ကြသည်၊ နတ်ပြည်-ငရဲပြည်တို့ကို ထင်လင်းမြင်ကြသည်ဟု ဗုဒ္ဓဝင်တွင် ပါရှိပါလျှက် ယနေ့လူတို့၏ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ယင်းအဖြစ်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း မရှိသည်မှာ ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းက မမှန်၍လော၊ သမိုင်းရေးဆရာတို့က မမှီလိုက် မသိလိုက်ကြ၍လော၊ စဉ်းစားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၇၇။ ၃၁ - ဘုံရှိ နတ်ပြဟ္မာများမှာ မည်သည့်အရပ်တွင် နေကြသနည်းဟု ဘာသာခြား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက တိတိကျကျဖြေပါဟု မေးလာခဲ့လျှင် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များမှာ စာအုပ်ထဲမှာသာ အမြဲနေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်ဟုဖြေက ၎င်းတို့၏နေရာ အမှန်ကို တိကျစွာဖြေဆိုရာ ရောက်မည်မဟုတ်ပါလော။

၇၈။ အုန်းသီးကိုစားလို၍ အုန်းပင်ကို စိုက်ကြပါလျှက်၊ မိမိစိုက်သော အုန်းပင်မှ သီးလာသောအုန်းသီးကို စင်ပေါ်တင်ပြီး ကြောက်ရွံ့မှု၊ လေးစားမှု ပြုနေကြသည်မှာ ယင်း အဖြစ်ထက် မှားယွင်းသောအရာ ဤလောကတွင် ရှိနိုင်ပါဦးတော့မည်လော။

၇၉။ သစ်သားဟူသမျှမှာ လူတို့၏သုံးစွဲစရာ သဘာဝပစ္စည်းများဖြစ်ပါလျှက် ဒုက္ခပေးမှုမပြုတတ်သော ၎င်းသစ်သားကို နတ်ရုပ်ထုလုပ်ပြီး စင်ပေါ်တင်လျှက် အရှင့်ကျွန်တော်မျိုးအား ဒုက္ခပေးမှုမပြုပါရန် တောင်းပန်ပသနေကြခြင်းမှာ မည်ကဲ့သို့သော အသိဉာဏ်မျိုးနှင့်လူဖြစ်ပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားသနားရန် သင့်သည်မဟုတ်ပါလော။

၈၀။ အရာရာမှာ သဘာဝဓမ္မသာဖြစ်၍ သဘာဝဓမ္မမှန်ကို သိရှိနိုင်ရန် မိမိကိုယ်မှတပါး အခြားအားကိုးရာမရှိ ဆိုသော ဗုဒ္ဓ၏ဝါဒအရ၊ မိမိကိုယ်သာ အားကိုးရာအဖြစ် အသိမှန်ရရှိရေးအတွက် လေ့လာမှု ဝေဖန်မှုမှတပါး အခြားအားကိုးရန် ရှိပါဦးမည်လော။

(ဦးရွှေပြည့်)
ရွှေအဘိဓမ္မာ
တောင်ကုတ် - ရခိုင်ပြည်နယ်။

S q&mawmfbkiful\ T
ewfaSprfrS&yef uav;rsm;ESifhuefawmhyefrS
uAsmrsm;

taunufS&arf

ajcmufwk,fumuf u avmuvaw
ajrSufwk,far;ffawm;r ay;acs
xkS&Sfkuf a t;uuf ay;rav
r*fzkfrS fwuf&rf'&aw

uk,fh;ukuf;ufukuf;uk;S1
tarSfay;muf uif t vif;zpfef
qkawmif;ESifroiguef
uk;fwfufukvft m;xkvfvif;ef
ÓPfkif;azjufxef;awmuf ; rifS f

uk,fh;ukuf;ufukuf;uk;S2
ewfuef;ewf;ef;ewfef;pk;kif
Avewfm ½kmywif
zif;Lz;ifDo;eaDo;½Sf
yaZmfu vf;ku;dxif

uk,fh;ukuf;ufukuf;uk;S3
ohsm; t m;jy tr;y
uk;fuk;fuf;m t m;xm;p&m
uk;ufxifuk;faqmufuk;facmuf urS
uk;fvwfa&; uk;fab; uk;fwfufm
Q R

OD½Tnfawmifukvf V a½Tbdkr®

t zOif;rsm; t wGefom